

II. LUKOSTŘELECKÉ SOUSTŘEDĚNÍ V ÚDOLÍ SAMOTY

19. – 26. 6. 2009

Pro velký úspěch loňského soustředění jsme se rozhodli intenzivně zdokonalovat v lukostřelbě i letos. Letošní termín byl stanoven kvůli dovoleným a prázdninám na konec školního roku.

Předposlední červnový pátek vyrazily tři motorizované posádky směr Mělník – Česká Lípa – Nový Bor – Radvanec – hájenka Samota (50° 45' 55,751" s.š. a 14° 35' 30,854" v.d.). Technicko-organizační jednotka provedla ještě před odjezdem nákup proviantu, za což jim budiž velký dík.

Chalupa i přilehlé okolí byly opravdu luxusní. Obrovská společenská místnost s kuchyní a MYČKOU nádobí, dvou až desetilůžkové pokoje, počet sociálních zařízení téměř dosahoval počtu účastníků, chladný sklípek pro uskladnění potravin, stodola vhodná nejen k uložení veškerého lukostřeleckého vybavení, ale též způsobila ke střílení. Chalupu obklopovala zahrada s nízko střiženým trávníkem, s venkovním posezením u grilu, RYBNÍČKEM a nad vší tou nádherou se na skalním ostrohu tyčil altán.

Večer nás trenér Milan seznámil s denním rozvrhem a potěšil nás zvláště množstvím osobního volna :-)

Ráno jsme zahajovali rozcvíčkou, při které jsme neztrhali svá chatrná těla, ale příjemně se probrali do nového dne. Následovala snídaně a dopolední střílení. Nejdřív jsme školkovali za stodolou na menší mobilní terčovnice, a pak jsme se přesunuli k rybníčku střílet delší vzdálenosti.

Počasí nás dost trénovalo, tak jsme na břehu rybníčka vystavěli osmimetrový stánek, pod který jsme se pohodlně vešli a společně s Fešáky mohli zpívat „ani déšť, ani mráz ani sníh na lukostřelce neplatí“.

Terčovnice stály na druhé straně a střelba přes vodu patří k nezapomenutelným zážitkům z tohoto soustředění.

Mezitím služba uvařila oběd a po něm jsme aktivně odpočívali – podle pokynů trenéra jsme cvičili dýchání (někteří dýchali, pravda, trochu hlasitěji, jiní se zase lépe soustředili v poloze na břicho...), případně upravovali svou střeleckou výzbroj. Potom následovala odpolední tréninková dávka.

Po večeři jsme se věnovali různým lukostřeleckým hrátkám, jako je střelba na pohyblivé cíle: kutálející se kolečka, kyvadlo, holuby, balónky. Seznámili jsme se s dalšími „střeleckými“ zbraněmi jako kuše (chutnej kus železa), prak a foukačka. A když nás dravé muchničky zahnalý do příbytku, sledovali jsme instruktážní snímky ze života význačných střelců (Robin Hood, Vilém Tell, Odysseus), o historii luku a z lukostřeleckých soutěží (olympiáda, zimní pohár Vršovic, lukohrátky). A pak se hrálo na kytaru a zpívalo.

Soustředění jsme zahájili ve velkém stylu – hned druhý den se Honzovi zlomila nová hypersuper skotská ramena (tedy to horní) a trenér Milan prostřelil záchytnou síť a zašil karbonový šíp do bažiny. (Ač je to k nevěře, po hodině hledání ho našel!)

V úterý, kdy hustě lilo od božího rána, jsme využili pro střílení již výše zmíněnou stodolu. Přece jen v ní nebylo až tolik místa pro 10 střelců, tak jsme se rozdělili na dvě skupiny. Zatímco jedna střílela, druhou trenér Milan učil olepovat šípy (prakticky) a vyrábět tětivy (spíše teoreticky, nedostávalo se nám materiálu). Po té se skupiny vyměnily. Výroba tětivy oslovila technického asistenta Honzu natolik, že se rozhodl věnovat se této činnosti profesionálně a slíbil, že se stane naším oddílovým tětivářem.

Středeční odpoledne jsme věnovali terénní střelbě na neznámé vzdálenosti. Nejpopulárnější stanoviště byl altán na skalním ostrohu. Při této kratochvíli byl zastřelen do bažiny druhý šíp. I při jeho hledání jsme nakonec slavili úspěch, i když to několik dní trvalo.

Každé soustředění má končit nějakou větší akcí. Vloni jsme měli takové terčové mini závody, letos jsme si vyzkoušeli střílení na dlouhé vzdálenosti – 70 (a někteří i 90) metrů. Adrenalinový to zážitek!

V pátek konečně vykouklo sluníčko, jenže to už jsme museli balit a vydat se zpět domů, do Prahy, do Podolí, do lékárny...

Velký dík patří naší organizačně-hospodářské pracovníci Anně, která se starala o zajištění ubytování, vedla finance, sestavila jídelníček, provedla nábor účastníků, zajistila nákup proviantu a samozřejmě našemu milému trenérovi, který připravil bohatý program, zakoupil a ke střílení upravil stan, díky kterému jsme zahnali trdomyslnost v deštivém počasí, připravil mnoho netradičních lukostřeleckých i jiných pomůcek a celou dobu se nám intenzivně věnoval.

Sepsala: Saša

Fotky: Marek a Regina